

УДК 62-752+62-755

В.В. Гончаров, доц., канд фіз.-мат. наук

Кіровоградський національний технічний університет, м. Кіровоград, Україна

Мінімізація тривалості перебігу переходних процесів роторної машини з автобалансиром і нерухомою точкою

Аналітично досліджено тривалість перебігу переходних процесів при настанні автобалансування в роторній машині, в якій ротор поміщений з можливістю обертатися навколо власної поздовжньої осі в корпус з нерухомою точкою і зрівноважується автобалансиром з багатьма корегувальними вантажами.

Показано, що тривалість перебігу переходних процесів при настанні автобалансування зменшується при:

- збільшенні маси корегувальних вантажів, видовженості складеного ротора, швидкості обертання ротора (на великих крейсерських швидкостях);

- зменшенні швидкості обертання ротора (на малих крейсерських швидкостях).

Тривалість перебігу переходних процесів суттєво зменшується при наближенні: видовженості складеного ротора до свого максимально допустимого значення; швидкості обертання ротора до резонансної швидкості.

ротор, корпус, дисбаланс, автобалансир, переходні процеси, мінімізація

В.В. Гончаров, доц., канд. физ.-мат. наук

Кіровоградский национальный технический университет, г. Кіровоград, Украина

Минимизация продолжительности протекания переходных процессов роторной машины с автобалансиром и неподвижной точкой

Аналитически исследована продолжительность протекания переходных процессов при наступлении автобалансировки в роторной машине, в которой ротор помещен с возможностью вращаться вокруг собственной продольной оси в корпус с неподвижной точкой и уравновешивается автобалансиром со многими корректирующими грузами.

Показано, что продолжительность протекания переходных процессов при наступлении автобалансировки уменьшается при:

- увеличении: массы корректирующих грузов; удлиненности составного ротора; скорости вращения ротора (на больших крейсерских скоростях);
- уменьшении скорости вращения ротора (на малых крейсерских скоростях).

Продолжительность протекания переходных процессов существенно уменьшается при приближении: удлиненности составного ротора к своему максимально допустимому значению; скорости вращения ротора к резонансной скорости.

ротор, корпус, дисбаланс, автобалансир, переходные процессы, минимизация

Вступ. Ротори багатьох відцентрових машин – екстракторів, сепараторів, центрифуг, осьових вентиляторів і ін. – встановлені в корпус з можливістю обертатися, а уже корпус закріплений пружно-в'язко і здійснює неплоский рух. В цих машинах дисбаланс ротора змінюється в процесі виконання технологічних операцій, тому його доцільно зрівноважувати на ходу пасивними автобалансирями (АБ) [1,2].

Постановка проблеми. На даний момент практично немає робіт, в яких аналітично досліджуються переходні процеси (ПП) при настанні автобалансування роторних машин з АБ та оцінюється час приходу корегувальних вантажів (КВ) в положення, в яких вони зрівноважують дисбаланс роторної машини.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Найбільш повний огляд літератури по пасивному автобалансуванню роторів наведений в [2]. Врахування цього огляду, більш пізніх публікацій і робіт [3–11] показує, що на сьогодні практично немає робіт, в яких аналітично досліджується ПП при автобалансуванні роторних машин, які здійснюють просторовий рух і мають нерухому точку (визначаються тільки умови настання автобалансування у вигляді критичних швидкостей, при переході через які настає або пропадає автобалансування).

В роботі [13] з використанням методу, запропонованого в [12], отримані корені характеристичного рівняння, за якими можна проводити оцінку тривалості перебігу ПП при настанні автобалансування роторної машини, яка має нерухому точкою, з одним АБ із багатьма КВ.

Постановка задачі. Метою даної роботи є аналітична мінімізація тривалості перебігу ПП на основі отриманих в [13] коренів характеристичного рівняння для роторної машини, яка має нерухомою точкою, з одним АБ із багатьма КВ.

Для досягнення поставленої мети розв'язуються наступні задачі:

- отримується вираз, який залежить від трьох безрозмірних параметрів роторної машини і описує найменшу тривалість її ПП;
- досліджується вплив кожного з цих параметрів на тривалість ПП.

Виклад основного матеріалу.

1. Опис теоретико-механічної моделі роторної машини.

Оссесиметричний ротор масою m_r встановлений в корпусі масою m_c і обертається відносно корпусу з постійною кутовою швидкістю ω навколо власної подовжньої осі, яка є його головною центральною віссю інерції (рис. 1). Корпус утримують опори: шарнірна – в точці O , завдяки якій ротор має нерухому точку O на поздовжній осі; дві пружні-в'язкі, властивості яких характеризують відповідні числа – k і b .

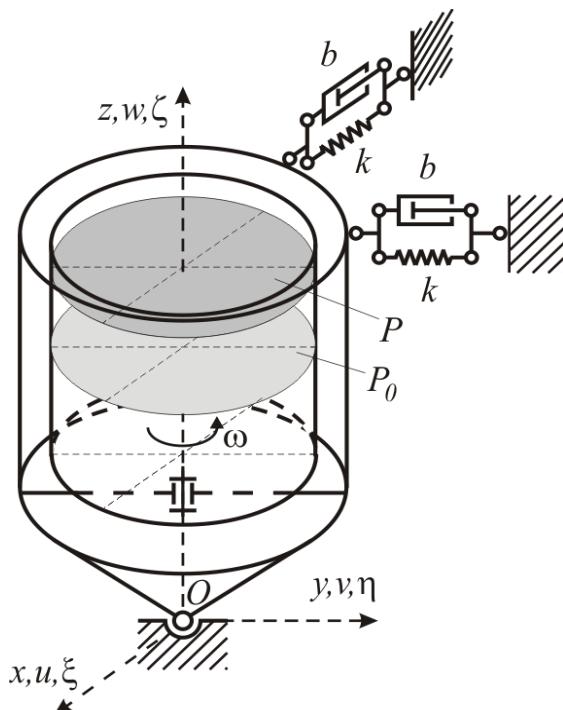

Рисунок 1 – Ротор з АБ в корпусі з нерухомою точкою

Джерело: побудовано автором на підставі [13, С. 73]

Рух ротора описується трьома системами осей: нерухомою – $Oxyz$; рухомими – Guw і $G\xi\eta\zeta$, жорстко зв'язаними відповідно з корпусом і ротором. У вихідному положенні всі три системи співпадають. Вісь Oz спрямована уздовж осі обертання ротора. У площині P_0 ($z=d_0 > 0$) розташований статичний дисбаланс s_0 (рис. 1). У площині P ($z=d > 0$) ротор врівноважує АБ, який складається з n КВ (маятників, куль або циліндричних роликів).

Відносно системи осей Guw тензори інерції ротора і корпусу мають вигляд $\mathbf{J}_r = \text{Diag}(A_r, A_r, C_r)$, $\mathbf{J}_c = \text{Diag}(A_c, A_c, C_c)$.

Як це прийнято в теорії пасивних АБ [1-13], дією сил тяжіння нехтуємо і вважаємо, що КВ не заважають рухатися один одному і, у випадку куль або роликів, мають радіуси набагато менше радіуса їх бігових доріжок. Маса КВ, а також сили в'язкого опору і сили, які протидіють відносному руху КВ вважаються малими величинами.

Відносному руху i -ої кулі або ролика (маятника) ($i=1, n$) в АБ перешкоджає ньютонівська сила (момент сил) в'язкого опору, яка(ий) пропорційна(ий) b – коефіцієнту сил (моменту сил) в'язкого опору.

В роботі [13] показано, що перебіг ПП описується коренями $\lambda_{1,2}$ і $\lambda_{3,4}$ характеристичних рівнянь відповідно першого і нульового наближення відносно малого параметра \tilde{m} :

$$\lambda_{1,2} = -(1 \pm p)\tilde{m}/\tilde{b} \cdot \tilde{\omega}^4 / [(1 - \tilde{C})\tilde{\omega}^2 - 1], \quad \lambda_{3,4} = -\tilde{b}, \quad (1)$$

де $\tilde{\omega} = \omega/\omega_0$, $\tilde{C} = C_r/A$, $\tilde{m} = mn/[2\kappa(m_c + m)]$, $\tilde{b} = b/(m\kappa\omega_0)$, $\omega_0 = \sqrt{k/A}$, $A = A_c + A_r$;

p – параметр АБ, який на встановленому русі при більше двох КВ в АБ є випадковою величиною і при фіксованих масо-інерційних параметрах роторної машини може приймати будь-яке значення на області $[0; 1]$, яке визначається поточним розташуванням КВ в АБ на встановленому русі з сім'ї таких рухів;

κ – коефіцієнт, який характеризує кінетичну енергію обертального руху КВ.

2. Мінімізація тривалості перебігу ПП роторної машини

Тривалість перебігу ПП визначається найбільшою дійсною частиною коренів (1), тобто значенням $\lambda_m = \max(\text{Re}\lambda_i)$, $i = \overline{1, 4}$. Вона буде тим меншою чим менше значення λ_m .

З (1) слідує, що

$$\lambda_m = \begin{cases} -\tilde{b}_{kp}^2/\tilde{b}, & \text{при } \tilde{b} \geq \tilde{b}_{kp}, \\ -\tilde{b}, & \text{при } \tilde{b} < \tilde{b}_{kp}, \end{cases} \quad (2)$$

де $\tilde{b}_{kp} = \sqrt{\tilde{m}(1-p)/[(1-\tilde{C})\tilde{\omega}^2-1]}\tilde{\omega}^2$. (3)

З (2) слідує, що $\min \lambda_m = -\tilde{b}_{kp}$, тому задача мінімізації тривалості перебігу ПП зводиться до дослідження параметра \tilde{b}_{kp} на найбільше значення. Оскільки параметр p при більше 2-х КВ в АБ не є конструктивним параметром (до початку роботи роторної машини йому не можна надати певного фіксованого значення), то вираз \tilde{b}_{kp} є функцією трьох безрозмірних параметрів $\tilde{\omega}, \tilde{C}, \tilde{m}$, які можна корегувати. Визначимо вплив

кожного з цих параметрів на вираз \tilde{b}_{kp} і знайдемо максимальне значення \tilde{b}_{kp} .

2.1. Вплив маси КВ (\tilde{m}) на тривалість перебігу ПП

З (3) слідує що, параметр \tilde{b}_{kp} є монотонно зростаючим по \tilde{m} , тому тривалість перебігу ПП буде найменшою при найбільшому значенні параметру \tilde{m} , при якому його ще можна вважати малою величиною.

2.2. Вплив видовженості (\tilde{C}) складеного ротора на тривалість перебігу ПП

З (3) слідує, що область визначення параметра \tilde{C} - $\tilde{C} \in (0; 1 - 1/\tilde{\omega}^2)$ і параметр \tilde{b}_{kp} є монотонно зростаючим по \tilde{C} .

Тому тривалість перебігу ПП тим менша, чим коротший ротор, і вона суттєво зменшується при наближенні параметра \tilde{C} до свого максимального допустимого значення – $\tilde{C} \rightarrow 1 - 1/\tilde{\omega}^2$ (при цьому крейсерська швидкість наближається до резонансної швидкості).

2.3. Вплив швидкості обертання ($\tilde{\omega}^2$) складеного ротора на тривалість перебігу ПП

З (3) слідує, що

$$(\tilde{b}_{kp})'_{\tilde{\omega}^2} = \sqrt{\tilde{m}(1-p)} / 2 \cdot [(1-\tilde{C})\tilde{\omega}^2 - 2] / \sqrt{[(1-\tilde{C})\tilde{\omega}^2 - 1]^3},$$

тобто вираз \tilde{b}_{kp} має максимум при $\tilde{\omega}^2 = 2/(1-\tilde{C}) = \tilde{\omega}_b^2$ і

$$(\tilde{b}_{kp})'_{\tilde{\omega}^2} > 0 \text{ при } \tilde{\omega}^2 > \tilde{\omega}_b^2 \text{ та } (\tilde{b}_{kp})'_{\tilde{\omega}^2} < 0 \text{ при } \tilde{\omega}^2 < \tilde{\omega}_b^2.$$

Таким чином, тривалість перебігу ПП: а) зменшується при збільшенні швидкості обертання ротора (на великих крейсерських швидкостях - $\tilde{\omega}^2 > \tilde{\omega}_b^2$); б) суттєво зменшується при зменшенні швидкості обертання ротора і наближенні її до резонансної швидкості - $\tilde{\omega}^2 \rightarrow \tilde{\omega}_{pe3}^2 = 2/(1-\tilde{C})$ (на малих крейсерських швидкостях - $\tilde{\omega}_{pe3}^2 < \tilde{\omega}^2 < \tilde{\omega}_b^2$).

Висновки. В результаті досліджень встановлено, що тривалість перебігу ПП:

- зменшується при: збільшенні маси КВ; збільшенні видовженості ротора; зростанні швидкості обертання ротора (на великих крейсерських швидкостях); спаданні швидкості обертання ротора (на малих крейсерських швидкостях).

- суттєво зменшується при: наближенні видовженості складеного ротора до свого максимального допустимого значення; наближенні швидкості обертання ротора до резонансної швидкості.

Список літератури

1. Гусаров А.А. Автобалансирующие устройства прямого действия [Текст] / А.А. Гусаров – М.: Наука, 2002. –119 с.
2. Філімоніхін Г.Б. Зрівноваження і віброзахист роторів автобалансираторами з твердими коригувальними вантажами [Текст] / Г.Б. Філімоніхін. – Кіровоград: КНТУ, 2004. – 352 с.
3. Нестеренко В.П. Автоматическая балансировка роторов приборов и машин со многими степенями свободы [Текст] / В.П. Нестеренко – Томск: Изд-во Томск. ун-та, 1985. – 84 с.
4. Sperling L. Self-synchronization and automatic balancing in rotor dynamics [Текст] / L. Sperling, F. Merten, H. Duckstein // Int. J. Rotating Machinery. – 2000. – V. 6. – № 4. – P. 275–285.
5. Sperling L. Simulation of two-plain automatic balancing of a rigid rotor [Текст] / L. Sperling, B. Ryzhik,

- Ch. Linz, H. Duckstein // Mathematics and Computers in Simulation – 2002. – V. 58. – № 4–6. – P. 351–365.
6. Sperling L. Single-Plain Auto-Balancing of Rigid Rotors [Текст] / L. Sperling, B. Ryzhik, H. Duckstein // Technische Mechanic. – 2004. – V. 24. – № 1. – P. 1–24.
7. Green K. Bifurcation analysis of an automatic dynamic balancing mechanism for eccentric rotors [Текст] / K. Green, A.R. Champneys, N.J. Lieven // Journal of Sound and Vibration, Volume 291, Issues 3–5, 4 April 2006, Pages 861-881.
8. Lu Chung-Jen. Analytical study of the stability of a two-ball automatic balancer [Текст] / Lu Chung-Jen, Wang Ming-Cheng, Huang Shih-Hsuan. // Mechanical Systems and Signal Processing. – 2009. – V. 23. – Iss. 3. – P. 884–896.
9. Bolton J.N. Single- and dual-plane automatic balancing of an elastically mounted cylindrical rotor with considerations of coulomb friction and gravity: Diss. ... degree of Dr. of Philosophy in Engineering Mechanics [Текст] / J.N. Bolton – Blacksburg, Virginia, 2010. – 317 p.
10. Rodrigues D.J. Two-plane automatic balancing: A symmetry breaking analysis [Текст] / D.J. Rodrigues, A.R. Champneys, M.I. Friswell, R.E. Wilson // International Journal of Non-Linear Mechanics. – 2011. – V. 46. – Iss. 9. – P. 1139–1154.
11. Mousa Rezaee, Reza Fathi. Improving the working performance of automatic ball balancer by modifying its mechanism [Текст] / Mousa Rezaee, Reza Fathi. // Journal of Sound and Vibration, Available online 29 August 2015.
12. Філімоніхін Г.Б. Методика складання диференціальних рівнянь руху роторних систем з автобалансирями і її застосування до системи ротор – масивний корпус – автобалансир [Текст] / Г.Б. Филимонихин, В.В. Гончаров // Збірник наукових праць КНТУ. – 2009. – Вип. 22. – С. 357–363.
13. Филимонихин Г.Б. Уравновешивание автобалансиром ротора в упруго-вязко закрепленном корпусе с неподвижной точкой [Текст] / Г.Б. Филимонихин, В.В. Гончаров // Известия Томского политехнического университета. – 2014, т. 324, № 2, С. 71–77.

Valery Honcharov, Assos. Prof., PhD phys. & math.

Kirovograd National Technical University, Kirovograd, Ukraine

Minimizing of the duration of the transient processes of rotor machine with auto balancer and a fixed point

The passive auto-balancers used for balancing many rotors. At the moment, virtually no studies of transition processes upon the occurrence of auto-balancing of rotating machines with auto-balancers.

In this paper the duration of the transient processes at the occurrence of auto-balancing in rotor machine in which the rotor is placed with the possibility to rotate around its longitudinal axis in the corps with a fixed point and is balanced by auto-balancer with many corrective loads is analytically investigated.

It is shown that the duration of the transition processes at the occurrence of auto-balancing is reduced when: the weight of corrective loads, elongation of composite rotor, rotor speed (at high cruising speeds) are increased; reducing of the rotor speed (at low cruising speeds). The duration of the transient processes is significantly reduced when approaching: of elongation of composite rotor to its maximum permissible value; of rotor speed to a resonance speed.

rotor, corps, imbalance, auto-balancer, transition processes, minimizing

Одержано 09.10.15